

foreffrive nogen Valglov for Færøerne, som ikke fuldkommen var stemmende med det bogstavelige Indhold af Grundloven, saa bemærkes, at Grundloven er aldeles ikke lempet efter Færøerne. Den Forsamling, som raadslog om Grundloven, var i en stor Usikkerhed om, hvorledes man skulde forholde sig med Hensyn til dens Omraade. Det hele Spørgsmaal blev længe udsat, fordi man troede, at Forholdene kunde stille sig saaledes, at det bedre kunde oplyses; men, da det kom til Afgjørelse, blev det aldeles forbigaaet. Der var stillet et Forslag, som gik ud paa, at der skulde erklæres, at under Danmarks Rige indbefattedes saavel Slesvig og Island som ogsaa Færøerne, hvilket Forslag viser, at man ikke antog, at Saadant laa umiddelbart i Ordene; men Forslaget blev ikke sat under Afstemning. Der var en Retning i Thinget, som gjorde, at alle de Forslag, som angik Spørgsmaalet om Grundlovens Omraade, bortfaldt, fordi man under de politiske Forhold fandt det meget betænkeligt at røre ved samme.

Naar det er sagt, at Færøerne dog vare repræsenterede paa den grundlovgivende Rigsdag, ikke ved en af dem selv udvalgt Mand, men ved En, som Hans Majestæt Kongen havde udnævnt, saa maa jeg for det Første bemærke, at dette ogsaa gjaldt om Island, og det er dog aldeles bekendt, at Grundloven ikke skal gjøres gjældende paa Island, forinden den Stilling, hvori dette Land skal staae til Grundloven, først er bleven nærmere bestemt, hvorom Althinget paa Island er bleven hørt, og, hvis Saadant skal finde Sted med Hensyn til Island, saa maatte det Samme gjælde med Hensyn til Færøerne; og derhos skal jeg bemærke, at netop den forhenværende Embedsmand fra Færøerne, som med Hensyn til disses Interesser havde faaet Plads i Rigsforsamlingen, har gjort en Motion om, at han dog haabede, at Grundloven ikke blev gjort gjældende for Færøerne, forinden disse havde faaet Leilighed til at udtale sig om det Forhold, hvori de skulde staae til Repræsentationen, det Samme, forsaavidt Forholdene tillade det, som det, der ved Rescriptet

af 23de September 1848 er bestemt for Island.

Naar det paaberaabes, at Valgloven, ved at sige, at nærmere Bestemmelse forbeholdes for Slesvigs, Islands og Færøernes Vedkommende, skulde have viist, at Grundloven allerede der var gjældende, saa kan dette dog saameget mindre antages, som, hvis det skulde gjælde om Færøerne, maatte det naturligviis ogsaa gjælde om Slesvig og Island; men det er ganske klart efter flere kongelige Tilfagn, at der først skal gives Vedkommende i disse Statsdele Leilighed til at yttre sig, at Folke meningen der først skal høres, forinden Forholdet til Kongerigets Repræsentation vedtages. Det Samme er vel ikke udtrykkeligt sagt med Hensyn til Færøerne, thi det blev anset for mindre vigtigt; men Bestemmelsen i Valgloven er aldeles fælles for Slesvig, Island og for Færøerne. Naar det siges, at, naar Færøerne ikke faae nogen Repræsentation nu, kunne ikke de Færøerne vedkommende Sager afgjøres for maastee om længere Tids Forløb, mener jeg, at de ikke blive bedre afgjorte ved, at der møde Folk, som kun erklæres for at skulle repræsentere Færøerne, uden man har den mindste Visshed om, at de virkelig efter Forholdenes Bestaand og Færøernes Forestillingsmaade ville repræsentere dem; og altsaa just, for at deres Mening kan blive hørt om de Anliggender, som ere dem vedkommende, er det nødvendigt, at man begynder med en Undersøgelse der paa Stedet, som forstikker, at Maaden, hvorpaa Valget foregaaer, er overensstemmende med deres Interesser og Forestillinger.

Rettelser.

- Nr. 47, Sp. 714, Lin. 19 f. n., „den fulde Krigsskat“ læs: „den fulde Bygningsskat“ i Krigsskat“.
- — — 18 f. n., „Ligningsskat“ i Bygningsskat“.
- 50, — 764, — 9 f. o., „høre“ l. „føre“.
- 52, — 797, — 18—19 f. o., „Guusmændenes“ l. „Guusmødrenes“.
- 54, Colonne-Titelen paa de tvende sidste Sider (829—832) skal hedde 3die Vhblg. af Lovudf. om Sagten etc.